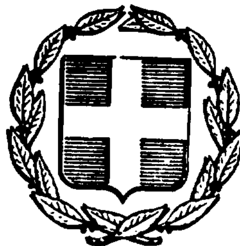

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1986	ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 189

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/61114/3586 (1)

Χαρακτηρισμός ως έργου τέχνης του κτιρίου του Δρίζειου Κληροδοτήματος στην Κοζάνη, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις α) του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/τ.Α' / 26.7.85.

β) του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «περί Αρχαιοτήτων»,

γ) του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830»,

δ) του Π.Δ. 941/77 «περί οργανισμού του ΥΠΠΕ»,

ε) την Υ.Α. αριθμ. ΟΕ/39750/6.8.85 «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους, Γενικό Γραμματέα, Δ/ντές και Τμηματάρχες της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού» (ΦΕΚ 486/Β/6.8.85).

2. Το Π.Δ. 161/26.4.84 /ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ - ΥΧΟΠ.

3. Όλα τα στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας με αριθμό 90/6.11.85, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως έργο τέχνης που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο του Δρίζειου κληροδοτήματος στην Κοζάνη, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του όπως σημειώνεται στο τοπογραφικό διάγραμμα με τα στοιχεία ΑΒΓΔ (το οποίο τοπογραφικό αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτής της Υπουργικής απόφασης), γιατί είναι ένα από τα πιο αξιόλογα νεοχλασικά κτίρια που υπάρχουν στην Κοζάνη. Κτίστηκε το 1906 από τον Κων/νο Δρίζη, ο οποίος υπήρξε συνεργάτης του Παύλου Μελά και μέλος της επιτροπής του Μακεδονικού αγώνα. Το κτίσμα έχει μνημειακό χαρακτήρα και η μορφολογική του οργάνωση γίνεται σύμφωνα με τα αυστηρά πρότυπα του νεοχλασικισμού.

Εδράζεται σε ισχυρή πέτρινη βάση και στεγάζεται με τετράριχτη ξύλινη κεραμοσκεπή στέγη, η οποία καταλήγει σε οριζόντιο γείσο κάτω από το οποίο υπάρχει διακοσμητική ταινία.

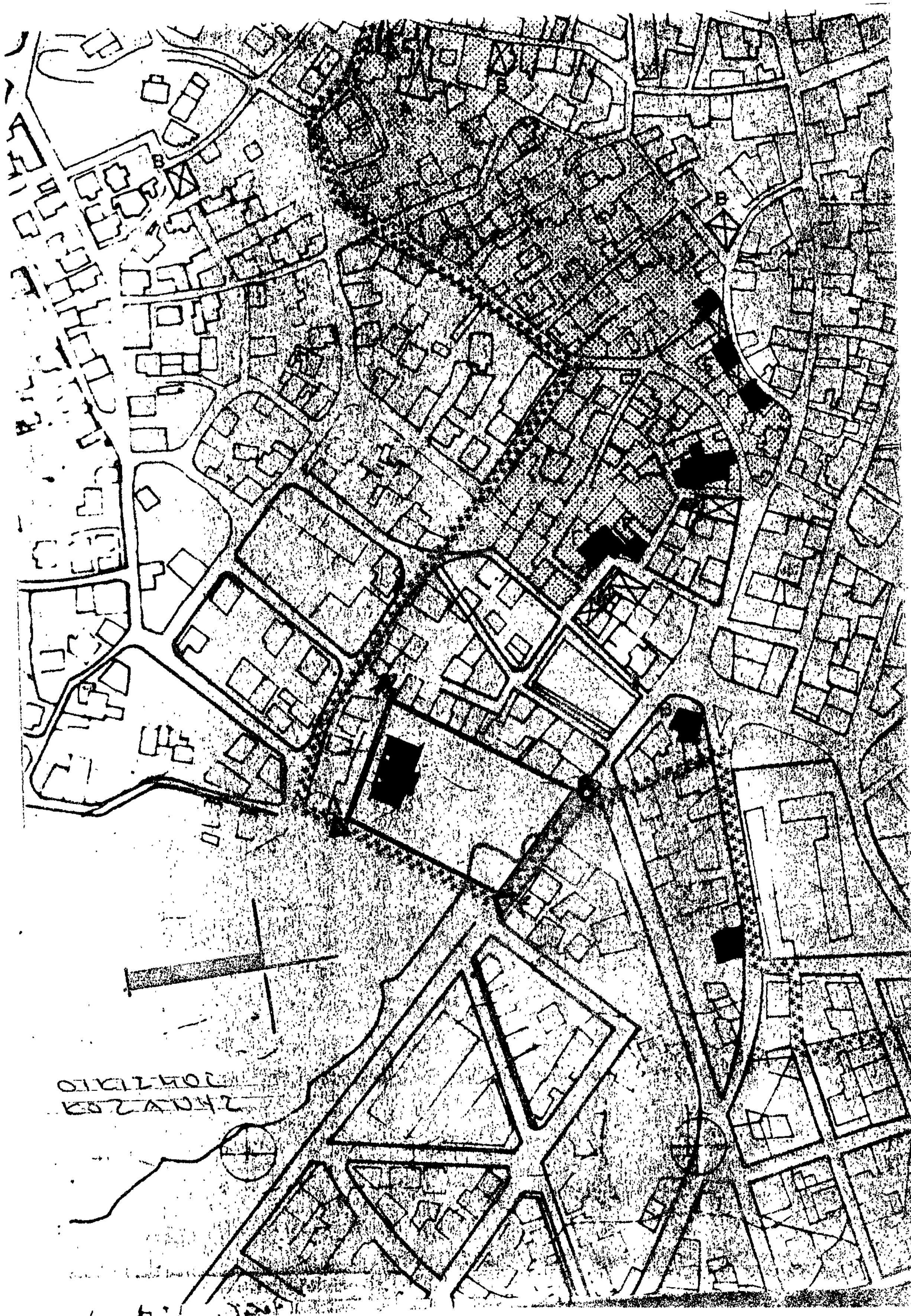
Οι όψεις τους είναι λιτές και αυστηρές. Το κεντρικό τμήμα της κύριας όψης προεξέχει και καταλήγει σε πρόπυλο. Το πρόπυλο στεγάζεται με δίριχτη στέγη η οποία καταλήγει στην όψη σε τριγωνικό αέτωμα, το οποίο στηρίζεται σε διπλούς κίονες που στο ισόγειο μεταβάλλονται σε πεσσούς. Τα ανοίγματα είναι συμμετρικά και πλαισιώνονται από διακοσμητικά πλαίσια. Όλοι οι εσωτερικοί χώροι είναι διακοσμημένοι με τοιχογραφίες με θεματολογία από την ιστορία και την παράδοση.

Όλα τα παραπάνω μορφολογικά και αρχιτεκτονικά στοιχεία το καθένα χωριστά και στο σύνολό τους συνθέτουν την έννοια του έργου τέχνης.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12 Φεβρουαρίου 1986

Με εντολή Υπουργού
Ο Διευθυντής
ΓΕΩΡΓ. ΝΙΝΟΣ

ΟΙΚΙΣΜΟΣ
ΚΟΖΑΝΗΣ

Αριθ. 1641 (2)

Καθορισμός αποδέκτη και λοιπών όρων διαθέσεως αποβλήτων του νέου σταφιδεργοστασίου Γεωργ. Γεωμπρέ στη Νεμέα Ν. Κορινθίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το Ν. 3200/55 περί διοικητικής αποκεντρώσεως όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε αργότερα.
2. Τα άρθρα 5 και 6 της Υγειον. Διάταξης Ε1β/221/65 περί διαθέσεως λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε αργότερα με τις Γ1/17831/71 και Γ4/1305/74 όμοιες.
3. Την από 23.12.85 αίτηση του Γεωργίου Γεωμπρέ.
4. Την από 11.2.86 γνωμοδότηση της ειδικής Επιτροπής επί θεμάτων διαθέσεως λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων.
5. Την υποβληθείσα μελέτη διαθέσεως των αποβλήτων του νέου εργοστασίου επεξεργασίας σταφίδας Γ. Γεωμπρέ, συνταχθείσα από το μηχανικό Παν. Κοκκαλιάρη (ECOTECH), αποφασίζουμε:

Καθορίζουμε τον αποδέκτη και τον τρόπο διαθέσεως των αποβλήτων του εργοστασίου επεξεργασίας σταφίδας Γεωργ. Γεωμπρέ που θα ιδρυθεί στη θέση ξηρόκαμπος της Κοινότητας Νεμέας ως κάτωθι:

1. Τα απόβλητα θα παροχετεύονται στον παρακείμενο χείμαρρο κατόπιν προηγούμενης επεξεργασίας με βιολογικό καθαρισμό.
2. Η παροχέτευση τούτων θα γίνεται με κλειστούς αγωγούς υπεδαφίως το δε σημείο εκβολής θα είναι εντός του χειμάρρου δίπλα στο εργοστάσιο.
3. Ως εναλλακτική λύση θα είναι η άρδευση ιδιόκτητος εκτάσεως.
4. Τα παροχετευόμενα απόβλητα μετά την επεξεργασία θα έχουν τα εξής χαρακτηριστικά:

Υδραυλική παροχή 70 μ3/ημερ.
PH 6-9
BOD5 30 PPM
COD 120 PPM
Αιωρούμενα στερεά 40 PPM

5. Ο χείμαρρος θα συντηρείται με τη φροντίδα του ιδιοκτήτη του εργοστασίου, ώστε να μη δημιουργούνται ανθυγιεινές καταστάσεις.
6. Τα λύματα από τους χώρους υγιεινής του εργοστασίου θα διατίθενται σε βόθρο.

Κατά της απόφασης αυτής μπορεί να κάνει ένσταση ο ενδιαφερόμενος μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από της κοινοποιήσεώς της, σύμφωνα με το Νόμο μέσω της Υπηρεσίας μας.

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Κόρινθος, 18 Φεβρουαρίου 1986

Ο Νομάρχης
ΑΝ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. 3779 (3)

Χορήγηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος οδοντιάτρου στον Ευάγγελο Γαλάτο του Αριστοκλή για την Περιφέρεια του οδοντιατρικού Συλλόγου Λαρίσης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Με την 3779/21.2.86 απόφαση του Νομάρχη Λάρισας, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, χορηγήθηκε άδεια ασκήσεως επαγγέλματος οδοντιάτρου στον Ευάγγελο Γαλάτο του Αριστοκλή για την Περιφέρεια του οδοντιατρικού Συλλόγου Λαρίσης.

Λάρισα, 21 Φεβρουαρίου 1986

Με εντολή Νομάρχη
Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. ΠΕΛΑΓΟΥ

Αριθ. 89 (4)

Αριθ. αποφ. 92

Ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα της Σχολής Ξεναγών Γενικής Εκπαίδευσης.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ Ε.Ο.Τ.
(Συνεδρίαση 5/7.2.86).

Έχοντας υπόψη:

α) Το από 15.5.85 πρακτικό Εκπαιδευτικής Επιτροπής της Σχολής Ξεναγών Γενικής Εκπαίδευσης Αθηνών «Περί καθορισμού ωρών διδασκαλίας».

β) Τον Κανονισμό λειτουργίας της Σχολής Ξεναγών Γενικής Εκπαίδευσης (ΦΕΚ 372/Β/6.6.85).

γ) Τα πρακτικά εκπαιδευτικής επιτροπής (24.10.85, 7.11.85, 21.11.85 και 27.11.85) για την επιλογή διδακτικού προσωπικού της Σχολής Ξεναγών Αθηνών εκπαιδ. περιόδου 1985–87.

δ) Την εισήγηση του Γενικού Γραμματέα και τη συζήτηση που ακολούθησε, αποφασίζει:

Εγκρίνει το κατωτέρω ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα της Σχολής Ξεναγών Γενικής Εκπαίδευσης, όπως προτάθηκε από την Εκπαιδευτική Επιτροπή της Σχολής Αθηνών και τα οποία στο εξής θα αποτελούν παράρτημα του ισχύοντος Κανονισμού.

Άρθρο 1.

ΣΧΟΛΗ ΞΕΝΑΓΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΕΟΤ

Καθορισμός Εκπαιδευτικών Περιόδων:
Διάρκεια φοίτησης: Δύο έτη
Πρώτο έτος: 1 Νοεμβρίου έως 30 Ιουνίου
Α' εξάμηνο: 1 Νοεμβρίου έως 28 Φεβρουαρίου
Από 1–15 Μαρτίου Γραπτές εξετάσεις Α' Προόδου
Β' εξάμηνο: 15 Μαρτίου έως 15 Ιουνίου
Από 15–30 Ιουνίου Γραπτές Εξετάσεις Β' Προόδου
Δεύτερο έτος: 1 Οκτωβρίου έως 30 Απριλίου
Από 1–15 Μαΐου Γραπτές εξετάσεις Γ' Προόδου
Από 1–30 Ιουνίου Διπλωματικές εξετάσεις
Ημέρες Αργιών: Οι Αργίες που ισχύουν και στα Α.Ε.Ι.

ΩΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

	ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΩΡΕΣ	
1.	ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ & ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ	75	
2.	ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ	60	
3.	ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ	60	
4.	ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ	90	Μουσεία 20
5.	ΚΛΑΣΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ	125	Μουσεία 60
6.	ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ & ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ	125	Μουσεία 30
7.	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ	125	Μουσεία 40
8.	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ	35	
9.	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ	30	
10.	ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ & ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ	30	
11.	ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ	40	
12.	ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ	30	
13.	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ & ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ	15	
14.	ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ – ΘΡΗΣΚΕΙΟΛΟΓΙΑ	50	
15.	ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ & ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ	30	
16.	ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ	35	
17.	ΤΕΧΝΙΚΗ ΞΕΝΑΓΗΣΗΣ	25	
18.	ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ & ΧΟΡΩΝ	20	
	ΣΥΝΟΛΟ	1.150	ώρες

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Α. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ

α. Ελληνικός χώρος – πρώτες ενδείξεις ανθρώπινης παρουσίας και πολιτισμού – θεωρίες γύρω από τους πρώτους εποικισμούς τους ελληνικού χώρου – όρια και προβλήματα της ιστορικής γνώσης των απώτερων χρόνων (2 ώρες).

β. Κρητικός – Κυκλαδικός – Μυκηναϊκός πολιτισμός – ιστορικά στοιχεία στον ομηρικό κόσμο (2 ώρες).

γ. Αποικισμός – εξάπλωση του ελληνικού κόσμου – δημιουργία των «πόλεων» – η «επανάσταση των οπλιτών» – πρώιμη ιστορία της Αθήνας και της Σπάρτης – ή «στάσις» – νομοθέτες – τύραννοι (5 ώρες).

δ. Συγκρότηση της αθηναϊκής δύναμης – Πεισιστρατίδες – μεταρρυθμίσεις (2 ώρες).

ε. Μηδικοί πόλεμοι (2 ώρες).

στ. Συμμαχία της Δήλου – αθηναϊκή ηγεμονία – προσπάθεια καθυπόταξης των ελληνικών πόλεων από την Αθήνα (3 ώρες).

ζ. Πελοποννησιακός πόλεμος (3 ώρες).

η. Η ηγεμονία της Σπάρτης – πόλεμοι – κυριαρχία της Θήβας – σχέσεις με περσικό βασίλειο (3 ώρες).

θ. Ανάδειξη της Μακεδονίας – επέμβασή της στα ελληνικά πράγματα – Χαιρώνεια – Κόρινθος – καθυπόταξη των ελληνικών πόλεων (2 ώρες).

ι. Ελληνιστική περίοδος – η κατάκτηση του περσικού βασιλείου από τον Αλέξανδρο – τα ελληνιστικά βασίλεια και η ιστορία τους (3 ώρες).

ια. Ο αγώνας των ελληνικών πόλεων για ανεξαρτησία – Συμπολιτείες (3 ώρες).

ιβ. Σύντομη ιστορία των Ρωμαίων – Ρωμαίοι και Έλληνες – οι ρωμαϊκές κατακτήσεις – η επέμβασή τους στον ελληνικό χώρο και η κατάκτηση της Ελλάδας (3 ώρες).

ιγ. Η Ελλάδα ρωμαϊκή επαρχία – τα σπουδαιότερα γεγονότα ως την ένταξη στο βυζαντινό κόσμο (3 ώρες).

2. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

α. Οι κοινωνίες των προϊστορικών πολιτισμών (Μινωικού, Μυκηναϊκού) – πληροφορίες της γραμμικής Β και των μνημείων (3 ώρες).

β. Ο κόσμος και η κοινωνία του Ομήρου (3 ώρες).

γ. Πόλεις – οπλίτες, πολίτες – έκταση, πληθυσμός, οργάνωση χώρου – πολιτικοί θεσμοί – κοινωνική διάρθρωση – οικονομία – πόλεμος (4 ώρες).

δ. Ακμή και παρακμή των πόλεων – θεσμικές, ηθικές μεταβολές – ιδεολογία – αποσύνθεση και υποταγή (3 ώρες).

ε. Οι δούλοι στην αρχαία Ελλάδα – οι γυναίκες, το παιδί, η οικογένεια στην αρχαία Ελλάδα – μύηση, εταιρείες, θίασοι κλπ. – ο έρωτας και ο θάνατος στην αρχαία Ελλάδα (5 ώρες).

στ. Η καθημερινή ζωή – τρόφιμα, σπίτια, συνήθειες, ήθη, έθιμα, κλπ. (2 ώρες).

ζ. Μορφή και λειτουργία των ελληνικών πόλεων στη ρωμαϊκή περίοδο – μετανάστευση, λειψανδρεία και αποσύνθεση (4 ώρες).

3. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

α. Σύγκριση σύγχρονης νοοτροπίας, σκέψης με αρχαία – η σημασία της μυθικής σκέψης για τους αρχαίους (1 ώρα).

β. Κοινωνική, πολιτική διάσταση των μύθων (μύθος και σκέψη, μύθος και κοινωνία, κλπ.) (4 ώρες).

γ. Ιστορία της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας και φιλοσοφίας: Όμηρος – λυρικοί – σοφιστές – Πλάτων – Αριστοτέλης, κλπ. (8 ώρες).

δ. Προσφορά και σημασία του αρχαίου ελληνικού πνεύματος – όρια και αδιέξοδα της αρχαίας σκέψης (3 ώρες).

Β. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

1. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

α. Από την αρχαιότητα στο μεσαίωνα – οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας – Διοκλητιανός – Κωνσταντίνος – μεταρρυθμίσεις – Κωνσταντινούπολη (4 ώρες).

β. Η διαμόρφωση της Αυτοκρατορίας – οι βάρβαροι – ο αγώνας με τους Γότθους – Ιουστινιανός – πολιτική οργάνωση (4 ώρες).

γ. Σχέσεις του Βυζαντίου με τους γύρω λαούς – Πέρσες, Άραβες, Σλαύοι, Βούλγαροι – οι μετακινήσεις πληθυσμών στα Βαλκάνια – γοτθικές, περσικές, αραβικές επιρροές – σύνθεση λαών και πολιτισμών (3 ώρες).

δ. Η αραβική εξάπλωση – εικονομαχία – Μακεδονική δυναστεία – άνοδος των φεουδαρχών – Πρόνοια (4 ώρες).

ε. Πρώιμη ιστορία των Τούρκων – η εμφάνισή τους στη Μ. Ασία Ματζικέρτ – Κομνηνοί (3 ώρες).

στ. Σύντομη ανασκόπηση των σταυροφοριών – Βυζάντιο και Δύση – Δ' Σταυροφορία – 1204 – Βενετία (4 ώρες).

ζ. Φραγκοκρατία – Ελληνικά και λατινικά κρατίδια – η Αυτοκρατορία της Νίκαιας και η ανάκτηση της Κωνσταντινούπολης – φεουδαλισμός (4 ώρες).

η. Η τελευταία περίοδος του Βυζαντίου – πολιτική κατάσταση – Παλαιολόγοι – Μυστράς – Σέρβοι, Βούλγαροι, Φράγκοι, Ενετοί και Τούρκοι (4 ώρες).

θ. Η τουρκική κατάκτηση – η ενσωμάτωση του ελληνικού χώρου στην Οθωμανική Αυτοκρατορία (2 ώρες).

2. ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

α. Γλώσσα, θρησκεία των Βυζαντινών – η έννοια της Οικουμενικής Αυτοκρατορίας – πολιτικοί θεσμοί – Αυτοκράτορας, παλάτι, Πατριάρχης, εκκλησία – Μοναστήρια (6 ώρες).

β. Διοικητική οργάνωση – θέματα – αμυντικός μηχανισμός (2 ώρες).

γ. Η οικογένεια, το παιδί, η γυναίκα στο Βυζάντιο – παιδεία – έρωτας και θάνατος στο Βυζάντιο (3 ώρες).

δ. Καθημερινή ζωή – πλούτος και φτώχεια – αρρώστιες και δημογραφία – πόλεις, ύπαιθρος – οικονομική ζωή: εμπόριο, φορολογία, κλπ. (3 ώρες).

3. ΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

α. Σύγκριση αρχαίου και βυζαντινού πνεύματος – χριστιανισμός – αιρέσεις – ορθοδοξία – αποφατισμός – μυστικισμός – σχίσμα με δυτική Εκκλησία (6 ώρες).

β. Λατρεία λειψάνων και εικόνων – μαγεία και φόβος – μοναχοί και ζηλωτές – οι καθημερινές δοξασίες του βυζαντινού κόσμου (5 ώρες).

γ. Ιστορία του βυζαντινού πνεύματος και λογοτεχνίας – βυζαντινός ουμανισμός – εκκλησιαστική φιλοσοφία και λογοτεχνία – Μυστράς (5 ώρες).

δ. Η έννοια «έλληνας» και «ελληνισμός» στο Βυζάντιο – η εμφάνιση του νέου ελληνισμού (2 ώρες).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΕΝΟΤΗΤΑ 1η

Τουρκοκρατία και μορφές αντίστασης του Ελληνισμού

1. Το οθωμανικό κράτος

α. Δομή – οργάνωση.

β. Οι κοινωνικές, πολιτικές και στρατιωτικές ελίτ της οθωμανικής αυτοκρατορίας. (Υψηλή Πύλη, Κλήρος, Περιφερειακοί τιμαριώτες).

2. Το ελληνικό στοιχείο στην οθωμανική αυτοκρατορία

α. Κλήρος.

β. Φαναριώτες.

γ. Αστικά στοιχεία – έμποροι.

δ. Πρόκριτοι.

ε. Ένοπλοι (Κλέφτες – Αρματωλοί).

3. Η εθνική αφύπνιση

α. Φιλική Εταιρεία.

β. Ρήγας Φεραίος – Κοραής.

ΕΝΟΤΗΤΑ 2η

Ελληνική Επανάσταση και Ευρώπη

1. Ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας 1821–1827

α. Χαρακτηρισμός. Αίτια και αφορμές.

β. Οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις της επανάστασης.

γ. Διοίκηση – Πολιτεύματα.

δ. Οικονομία.

ε. Στρατιωτικές δυνάμεις.

στ. Οι εμφύλιοι πόλεμοι.
ζ. Οι διπλωματικές πράξεις της περιόδου.
2. Η καποδιστριακή περίοδος 1828–1832
α. Γενικά.
β. Διοίκηση – Πολίτευμα.
γ. Οικονομία.
δ. Στρατιωτική πολιτική.
ε. Οι διπλωματικές πράξεις της περιόδου.
3. Η Ευρώπη μετά τη Γαλλική Επανάσταση
α. Γενικά.
β. Τα τέσσερα λειτουργικά πολιτικά πρότυπα (Αγγλία, Γαλλία, Πρωσσία, ΗΠΑ).
γ. Ευρώπη – Ελλάδα. Ιδεολογικοπολιτικοί δίαυλοι.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3η
Το νέο ελληνικό κράτος ως τη Μικρασιατική καταστροφή
1. Οθωνική περίοδος, 1833–1862
α. Θεμελίωση του νέου ελληνικού κράτους.
β. Περίοδος Αντιβασιλείας.
γ. Περίοδος απόλυτης Μοναρχίας.
δ. Περίοδος Συνταγματικής Μοναρχίας.
ε. Οικονομία – Κύρια χαρακτηριστικά.
στ. Εμπόριο – ναυτιλία.
ζ. Αγροτική οικονομία.
η. Κεφάλαια – Τράπεζες – Βιοτεχνία – Βιομηχανία.
2. Περίοδος Γεωργίου Α', 1863–1913
α. Εισαγωγικά.
β. Περίδος Χαρίλαου Τρικούπη.
γ. Οι πολιτικές εξελίξεις τις τελευταίες δεκαετίες του 19ου αι.
δ. Νέα διαμόρφωση του κοινοβουλευτισμού. Ο δικομματισμός.
ε. Η ελληνική κοινωνία μέσα από το θέατρο του 19ου αι.
στ. Το κίνημα του Γουδί, 1909.
ζ. Η εμφάνιση του Ελευθέριου Βενιζέλου, Βαλκανικοί πόλεμοι.
η. Ο εθνικός διχασμός.
θ. Η μικρασιατική εκστρατεία.

ΕΝΟΤΗΤΑ 4η
Τα τελευταία πενήντα χρόνια
1. Ο Ελληνικός μεσοπόλεμος
α. Οι πολιτικές εξελίξεις της περιόδου.
β. Οι παρεμβάσεις των στρατιωτικών στην πολιτική.
γ. Η 4η Αυγούστου.
2. Περίοδος 1940–1949
α. Πόλεμος – Κατοχή – Εθνική Αντίσταση, 1940–1944.
3. Τα μεταπολεμικά χρόνια
α. Η διαμόρφωση της ελληνικής μεταπολεμικής κοινωνίας.
β. Η ελληνική πολιτική ζωή.
γ. Η περίοδος 1967–1974. Το στρατιωτικό πραξικόπημα.
δ. Η μεταπολίτευση.

ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ
Ι. Μέθοδοι επισήμανσης, ανασκαφής και χρονολόγησης.
ΙΙ. Από την εμφάνιση του ανθρώπου στον ελληνικό χώρο ως το τέλος της Νεολιθικής εποχής.
Ο Παλαιολιθικός άνθρωπος – Η νεολιθική «επανάσταση» στην οικονομία. Ανάπτυξη οικισμών. Κοινωνικές συνθήκες και ιδεολογία. Σχέσεις με το Βαλκανικό χώρο και τη Μικρά Ασία.
ΙΙΙ. Πρώιμη Εποχή του Χαλκού: Περίοδος των πρώιμων αστικών κέντρων
Διάδοση της μεταλλουργίας και επιπτώσεις της. Πρωτοελλαδική περίοδος: εμφάνιση πρώιμων αστικών κέντρων. Πρωτοκυκλαδική περίοδος: ανάπτυξη ναυτιλίας και εμπορίου, τέχνη. Πρωτομινωική (προανακτορική) περίοδος: Οικονομία, κοινωνική οργάνωση, τέχνη – Ο τρωικός πολιτισμός και τα νησιά του Βορειοανατολικού Αιγαίου.
Μέση Εποχή του Χαλκού: περίοδος πολιτισμικών διαφοροποιήσεων
Μεσοελλαδική περίοδος: στασιμότητα και σταδιακή ανάκαμψη.
Μεσοκυκλαδική περίοδος – Παλαιοανακτορική περίοδος: αρχιτεκτονική, τέχνη, γραφή, πολιτική και κοινωνική οργάνωση.
IV. Ακμή του μινωικού κόσμου
Ανάκτορα. Χωροταξική και πολεοδομική διάρθρωση των οικισμών. Οικονομική, πολιτική και κοινωνική οργάνωση. Σχέσεις με το γύρω κόσμο. Γραφή. Θρησκεία. Τέχνη. Το τέλος του μινωικού πολιτισμού.
Ο πολιτισμός της Θήρας.
V. Ο Μυκηναϊκός κόσμος
Η γένεση του μυκηναϊκού πολιτισμού. – Πρώιμη και Μέση μυκηναϊκή περίοδος – Ύστερη μυκηναϊκή περίοδος: Ιστορικές εξελίξεις. Τέχνη. Γραμμική γραφή Β. Πολιτική, οικονομική και κοινωνική οργάνωση. Σχέσεις με την ανατολική και τη δυτική Μεσόγειο. Διάλυση του μυκηναϊκού κόσμου.
VI. Μνημειακή τοπογραφία.

ΚΛΑΣΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ
(Αρχαιολογία – Ιστορία Τέχνης – Επιγραφική – Νομισματική – Συστήματα χρονολόγησης – Περίοδοι αρχαίας ελληνικής Τέχνης).

2. ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
(Ιστορικός περίγυρος – Αρχιτεκτονική: Οικισμοί, Οικοδομήματα δημόσια, ιερά, βωμοί, κλπ. Ταφικές κατασκευές – Πλαστική: Πρώιμη γεωμετρική περίοδος – Μέση Γ.Π., – Ύστερη γεωμετρική περίοδος: Ολόγλυφα έργα. Ανάγλυφα έργα γεωμετρικών χρόνων – Κεραμική (Παράρτημα: Η Τεχνική των Ελληνικών Αγγείων, Προετοιμασία πηλού – Πλάσιμο – Ζωγραφική – Ψήσιμο του αγγείου – Η Μελανόμορφη κι η ερύθρόμορφη αγγειογραφία – Ιδιαίτερες τεχνικές – Ονομασία και χρήση των αγγείων). Ρυθμός των πρωτογεωμετρικών χρόνων – Καθαρά γεωμετρικός ρυθμός. Μικροτεχνία – Μεταλλοτεχνία: Τρίποδες – κλπ.).

3. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΑΙΔΑΛΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ
Ιστορικός περίγυρος – Αρχιτεκτονική: ΟΙ ΡΥΘΜΟΙ (ΔΩΡΙΚΟΣ – ΙΩΝΙΚΟΣ: οι αρχές). Προρρυθμικοί ναοί – Τα είδη των ναών. Ταφικές κατασκευές – Πλαστική: Γενικά. Η γένεση της μεγάλης πλαστικής – Ολόγλυφα έργα – Ανάγλυφα – Μεταλλοτεχνία – Κοσμήματα – Κεραμική: Αγγειογραφία του 7ου αι. π.χ. Πρώιμα αττικά – Πρωτοκορινθιακά – Αρχές μελανόμορφου ρυθμού.

4. ΑΡΧΑΪΚΗ ΕΠΟΧΗ
Ιστορικός περίγυρος. Αρχιτεκτονική. Δωρικοί Ναοί – Κυρίως Ελλάδα – Ιωνικός κόσμος – Θησαυροί – Μεγάλη Ελλάς. Πλαστική: Αρχαϊκά αρχιτεκτονικά γλυπτά – Ζωφόροι – Μετόπες, κλπ. – Ολόγλυφα έργα της πρώιμης αρχαϊκής περιόδου στην Αττκή, στο δωρικό κόσμο, στο νησιωτικό – ιωνικό χώρο. Ώριμα χρόνια (Αττική – Δωρικός – Νησιωτικός Ιωνικός κόσμος) - Ύστερα αρχαϊκά χρόνια (Αττική, Δωρικός – Νησιωτικός Ιωνικός κόσμος). Διάφορα έργα ολόγλυφης αρχαϊκής πλαστικής. Ανάγλυφα επιτύμβια – Αναθηματικά. Κεραμική: Μελανόμορφη αγγειογραφία – Πρωτοπόροι – Ζωγράφοι – Παναθηναϊκός Αμφορεύς – Ερυθρόμορφος ρυθμός – Πρωτοπόροι – Ζωγράφοι, κλπ.

5. ΑΥΣΤΗΡΟΣ ΡΥΘΜΟΣ
Γενικά – Ιστορικός περίγυρος. Πλαστική (Αττική – Μεγάλη Ελλάς – Πελοπόννησος – Νησιά – Ιωνία) Αγγειογραφία – Ζωγράφοι.

6. ΚΛΑΣΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ
Γενικά – Ιστορικός περίγυρος. Αρχιτεκτονική. Ναοί – Δημόσια Οικοδομήματα – Θέατρα – Πολεοδομία. Πλαστική: Μεγάλοι και «μικροί» καλλιτέχνες του 5ου και του 4ου αι. π.Χ. – Έργα. Η Μεγάλη πλαστική των κλασικών χρόνων σε σχέση με τη ζωγραφική και την αγγειογραφία ιδιαίτερα του β' μισού του 5ου αι. π.Χ. Μεγάλη Ζωγραφική: Πληροφορίες από αρχαίες πηγές – Δημιουργοί (Ζωγράφοι) έργα – Αντίγραφα και πρωτότυπα (Στήλες – Βεργίνα, κλπ.). Αγγειογραφία: Εποχή ελεύθερου ρυθμού – Εποχή πλούσιου ρυθμού – Πολύχρωμα αγγεία (Κέρτς).

7. ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ

Αρχιτεκτονική: Δημόσια οικοδομήματα και ιερά. Πόλεις. Πλαστική: Πρώιμη – Μέση – Ύστερη ελληνιστική περίοδος. Τα έργα – Οι καλλιτέχνες. Τα Σύνολα (π.β. βωμός Περγάμου, κλπ.) Κεραμική: Τα είδη κατά την ελληνιστική περίοδο.
8. ΡΩΜΑΪΚΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ
Αρχιτεκτονική. Δημόσια οικοδομήματα και ιερά. Υλικά – Διαφορές.

Πλαστική. Τα πορτραίτα. Τα έργα. Τα αντίγραφα.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΡΩΤΗ

Από την ίδρυση της Κωνσταντινούπολης ως την Άλωση:

Α. Ο μετασχηματισμός του αρχαίου κόσμου προ τον μεσαιωνικό (330–622):
1. Μνημειακή τοπογραφία.
2. Αρχιτεκτονική.
3. Εικαστικές τέχνες.
4. Μικροτεχνία.
5. Βιοτεχνία.

Β. Η ακμή της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας (622–1204)
1. Μνημειακή τοπογραφία.
2. Αρχιτεκτονική.
3. Εικαστικές τέχνες.
4. Μικροτεχνία.
5. Βιοτεχνία.

Γ. Ανταγωνισμός Ανατολής – Δύσης για την επικράτηση, στο χώρο της αυτοκρατορίας. Οι απαρχές του Νέου Ελληνισμού.
1. Μνημειακή τοπογραφία*.
2. Αρχιτεκτονική*.
3. Εικαστικές τέχνες.
4. Μικροτεχνία.
5. Βιοτεχνία.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

Από την άλωση της Κωνσταντινούπολης ως την Επανάσταση (1453–1821) – Εκκλησιαστική Τέχνη.

1. Αρχιτεκτονική:
(α) Μεταβυζαντική ναοδομία.
(β) Κτίσματα Ενετοκρατίας.

2. Ζωγράφική:
(α) Κρητική Σχολή.
(β) Σχολή ΒΔ. Ελλάδας.
(γ) Η τέχνη του 17ου–18ου αιώνα.

3. Μικροτεχνία

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

1. Μεθοδολογική Εισαγωγή
Γνωριμία με τα μέσα και τις λειτουργίες των εικαστικών τεχνών. Η έννοια της Τέχνης. Αναλύσεις έργων διαφόρων εποχών. Ορολογία. Στοιχεία αισθητικής αγωγής.

2. Δυτική Ευρωπαϊκή Τέχνη από το Μεσαίωνα ως το 18ο αιώνα Ρωμανική και γοτθική αρχιτεκτονική, ζωγραφική, γλυπτική, διακόσμηση. Συγκρίσεις με τη Βυζαντινή Τέχνη – Αλληλεπιδράσεις. Ιταλική Αναγέννηση – Ουμανισμός – Βυζαντινός Πολιτισμός και Ιταλία. Η αναγέννηση στην Ευρώπη (αρχιτεκτονική, γλυπτική, ζωγραφική). Αναγεννησιακές επιρροές στην καλλιτεχνική παραγωγή του Ελλαδικού χώρου. Μανιερισμός, Μπαρόκ (αρχιτεκτονική, γλυπτική, διακόσμηση, ζωγραφική). El Greco. Οι μεγάλοι ευρωπαίοι ζωγράφοι του 17ου αιώνα. Ευρωπαϊκή Τέχνη κατά το 18ο αιώνα (αρχιτεκτονική, γλυπτική, διακόσμηση, ζωγραφική).

3. Κοσμική Τέχνη στην Ελλάδα κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας
Ιστορική εισαγωγή. Γεωγραφική κατανομή, οργάνωση και μετακινήσεις των συντεχνιών. Ειδικότητες. Περί «Λαϊκής Τέχνης». Ανώνυμοι και επώνυμοι καλλιτέχνες. Η χρησιμότητα των αντικειμένων. Επιδράσεις. Ορολογία. Αρχιτεκτονική: ηπειρωτική, νησιωτική, Κλιματολογικές και οικονομικές συνθήκες, Τεχνικές. Μορφές. Ζωγραφική: θέματα, τεχνικές, αισθητική, εξέλιξη. Λιθοποιία, ξυλογλυπτική, κοσμηματοτεχνία: περιοχές, χρήσεις, τεχνικές, αισθητική. Κεντήματα, ενδυμασίες: χρήσεις, μοτίβα, περιοχές, εξέλιξη.

4. Δυτική Τέχνη από τη Γαλλική Επανάσταση ως τις μέρες μας Νεοκλασικισμός, Ρωμαντισμός (αρχιτεκτονική, γλυπτική, ζωγραφική). Ρεαλισμός. Εμπρεσιονισμός. Μετεμπρεσιονιστικές τάσεις. Το πρόβλημα ακαδημαϊσμού – πρωτοπορία. Αρχιτεκτονική και διακόσμηση γύρω στο 1900. Τα κυριότερα καλλιτεχνικά ρεύματα από το 1905 ως το 1980. Προβλήματα της σημερινής Τέχνης.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Ζωγραφική
Αρχές και όρια της Νεοελληνικής ζωγραφικής. Γενικά χαρακτηριστικά.
Εισαγωγή στην Ιστορία της Νεοελληνικής Ζωγραφικής.
α. Η Κρητική Σχολή του 16ου – 17ου αι. και η Επτανησιακή Σχολή.
β. Οι Επτανήσιοι Ζωγράφοι του 19ου αι.
Η Ομάδα του Μονάχου
Οι προϋποθέσεις
α. «Αι Αθήναι επί του Ίσαρος» και η Αθήνα των Βαυαρών.
β. Βαυαροί και άλλοι Ευρωπαίοι στην Ελλάδα.
γ. Το «Σχολείο των Τεχνών» και η Σχολή Καλών Τεχνών.
δ. Έλληνες Ζωγράφοι στο Μόναχο (Η διάρθρωση της «Ομάδας του Μονάχου», οι «Ακαδημαϊκοί» και οι προεκτάσεις τους, Οι υπαιθριστές και οι εξπρεσσιονιστές).
Ο Δρόμος προς το Παρίσι
Η Γαλλική Τέχνη και οι Έλληνες
α. Οι προσωπογράφοι του Α΄ μισού του 19ου αι.
β. Οι «Ακαδημαϊκοί» και οι υπαιθριστές του β΄ μισού του 19ου αι.
γ. Η Γενιά του Παρθένη.
δ. Η Γενιά του '30.
1. Βυζαντινισμός και λαϊκισμός στα πλαίσια της Γενιάς του '30
(α) Οι λαϊκοί ζωγράφοι του 19ου και του 20ού αι.
(β) Οι «λαϊκίζοντες» και «Βυζαντινίζοντες» του 20ού αι.
2. Η περίπτωση του Ανδρέα Γεωργιάδη
3. Οι συμβολιστές και σουρρεαλιστές
4. Κυβιστές και κονστρουκτιβιστές. Η Αφαίρεση.

Γλυπτική
1. Αρχές και όρια της Νεοελληνικής Γλυπτικής
2. Οι πρώτες γλυπτικές επιδόσεις
3. Οι δυτικοευρωπαϊκές προϋποθέσεις της νεοελληνικής γλυπτικής
4. Η Κερκυραϊκή Σχολή
5. Τα Τηνιακά μαρμαρογλυφεία, Η σχολική γλυπτική παιδεία, Η μνημειακή γλυπτική και η σχέση με το Μόναχο.
6. Αναπροσανατολισμός της ελληνικής γλυπτικής. Το ξάνοιγμα προς το Παρίσι.
7. Αναθεώρηση των κριτηρίων του παρελθόντος.
8. Προσαρμογή στα νέα ιδεώδη. Η γενιά του Μεσοπολέμου και η γαλλική γλυπτική. Το ξάνοιγμα προς τους Μοντέρνους.
*Σύντομη ιστορία του Α΄ Νεκροταφείου Αθηνών.
*Τυπολογίες γλυπτικών θεμάτων.

Αρχιτεκτονική
Η Αρχιτεκτονική από το 1830 μέχρι το 1880
1. Κρίση ταυτότητας μετά την απελευθέρωση.
2. Η θεωρία του Ελληνικού νεοκλασικισμού.
3. Η μεταφύτευση του κλασικισμού 1880–1920.
*Ανακάλυψη της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής. Αντικλασικιστικές τάσεις. Νεο–λαϊκή αρχιτεκτονική και η μοίρα των παραδοσιακών οικισμών στην περίοδο 1960–1980. Ο θρίαμβος της πολυκατοικίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: ΒΑΣΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΓΕΘΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:
Ορισμός της οικονομίας, Πολιτική Οικονομία, Αντικείμενο της Πολιτικής Οικονομίας, Μικροοικονομία – Μακροοικονομία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
1. Η παραγωγή και οι συντελεστές παραγωγής
2. Η συνάρτηση παραγωγής

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ ΤΗΤΑΣ
1. Σύντομη ιστορική ανασκόπηση.
2. Γενικοί ορισμοί της παραγωγικότητας.
3. Διακρίσεις της παραγωγικότητας.
4. Βελτίωση της παραγωγικότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΚΟΣΤΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΚΕΡΔΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

1. Το κόστος παραγωγής
2. Κέρδος, Μεγιστοποίηση του Κέρδους. Νεκρό σημείο της επιχείρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΗΣ

1. Η συνάρτηση ζήτησης και προσφοράς
2. Ισορροπία στην αγορά του αγαθού

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΒΑΣΙΚΑ ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΓΕΘΗ

1. Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν. Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν. Υπολογισμός Εθνικού Προϊόντος. Διανομή του Εθνικού Προϊόντος.
2. Εισοδηματική ταυτότητα σε κλειστή και ανοικτή οικονομία.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1. Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν κατά Τομείς και η εξέλιξή του.
α. Πρωτογενής Τομέας
β. Δευτερογενής Τομέας
γ. Τριτογενής Τομέας
2. Η θέση της χώρας στο διεθνή καταμερισμό εργασίας και οι δυνατότητες ανάπτυξής της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

1. Εισαγωγή
2. Άμεση – Έμμεση φορολογία
3. Συγκρίσεις με άλλες χώρες
4. Γενικά χαρακτηριστικά του φόρου Προστιθέμενης Αξίας
5. Διαπιστώσεις – Συμπεράσματα

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ: ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: Η ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΤΗΝ Ε.Ο.Κ.

1. Εισαγωγή
2. Διαχρονική εξέλιξη των εμπορικών συναλλαγών πριν και μετά την ένταξη της χώρας στην Ε.Ο.Κ.
3. Χρηματικές δοσοληψίες με την Ε.Ο.Κ. μέσω του Κοινοτικού Προϋπολογισμού
4. Διαπιστώσεις – Συμπεράσματα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: ΑΔΗΛΟΙ ΠΟΡΟΙ

1. Εισαγωγή
2. Το τουριστικό συνάλλαγμα και η ανάπτυξη της Ελλ. οικονομίας
3. Το μεταναστευτικό και το ναυτιλιακό συνάλλαγμα

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

1. Ορισμοί και ιστορική τοποθέτηση
2. Η συνεισφορά του οικονομικού Προγραμματισμού
3. Χαρακτηριστικά ενός «καλού» Προγράμματος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

1. Έννοια και σκοποί
2. Διακρίσεις της οικονομικής πολιτικής
3. Τουριστική πολιτική

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η (ΝΕΟ) Ελληνική Κοινωνία: Εννοιολογικά προβλήματα

α) Η (ΝΕΟ) Ελληνική Κοινωνία ως αντικείμενο έρευνας της κοινωνιολογίας.

ι) αντικείμενο της κοινωνιολογίας είναι: η κοινωνική συμπεριφορά και δράση, όπως αυτή εκδηλώνεται/ εκφράζεται/ βιώνεται συνειδητά/ ασύνειδα από τις ομάδες μιας συγκεκριμένης (ελληνικής) κοινωνίας.

ιι) Βασικές αρχές διαμόρφωσης της συγκεριμένης (Νεο) ελληνικής κοινωνικής συμπεριφοράς και δράσης, ως αποτέλεσμα των ιδιαίτερων: κοινωνικών, οικονομικών, πολιτιστικών συνθηκών μέσα στις οποίες ζουν τα άτομα μέλη μιας κοινωνίας.

β) Η αντιμετώπιση των μελών μιας κοινωνίας στη βάση της ταξικής σύνθεσης του πληθυσμού της.

γ) Το πρόβλημα των ομάδων/τάξεων στη (Νεο) ελληνική κοινωνία.

δ) Τα επίπεδα προσέγγισης

Το πρόβλημα του σχηματισμού των ομάδων/τάξεων και των ταξικών αντιθέσεων, πρέπει να εξεταστεί σε συνάρτηση:

ι) οικονομικού χαρακτήρα, παράγοντες,

ιι) με ευρύτερους κοινωνικούς όρους όπως οι δημογραφικοί

ιιι) με ψυχοκοινωνικούς παράγοντες, όπως είναι οι προσδοκίες των μελών μιας κοινωνίας

ιν) με ιδεολογικούς παράγοντες, στο βαθμό κατά τον οποίο η ιδεολογία ως κυρίαρχη ιδεολογία, λειτουργεί ως παράγοντας ενσωμάτωσης των μελών μιας κοινωνίας σ' ένα σύστημα κυριαρχίας. Εξέταση των ιδεολογικών μορφών της «υπερδομής»: ιδεολογικοί μηχανισμοί, πολιτικοί θεσμοί, Κράτος, κόμματα, μέσα μαζικής επικοινωνίας (ενημέρωσης).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ι. Ιστορία αρχαίου ελληνικού θεάτρου: Προέλευση και πρόδρομοι του αρχαίου δράματος, συνθήκες εξέλιξης, οι τρεις τραγικοί, ο Αριστοφάνης, η Κωμωδία. Ο θεατρικός και ο σκηνικός χώρος, η σκηνογραφία και τα τεχνικά μέσα, οι υποκριτές, το κοστούμι και η μάσκα, η μουσική και η χορογραφία στο αρχαίο δράμα.

ΙΙ. Σημαντικότεροι σταθμοί του ελληνικού θεάτρου από τη Βυζαντινή περίοδο ως το 1830: Το Βυζαντινό θέατρο. Το Κρητικό και Εφτανησιακό θέατρο.

ΙΙΙ. Το νεότερο ελληνικό θέατρο από το 1830 ως σήμερα: Το κωμειδύλλιο. Η αθηναϊκή επιθεώρηση. Το αστικό θέατρο. Το μεταπολεμικό θέατρο – Δραματουργία, σκηνοθεσία, υποκριτική. Η αναβίωση του αρχαίου δράματος. Το ελληνικό θέατρο σκιών.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΡΩΤΗ

Λογοτεχνικά δημιουργήματα των Βυζαντινών χρόνων (συνοπτική ιστορική επισκόπηση).

1. Από το 10ο αιώνα ως το 1204

Ακριτικός κύκλος – «Βασίλειος Διγενής Ακρίτας» – Ηθικοδιδακτικά ποιήματα.

2. Από το 1204 ως το 1453

«Το Χρονικόν του Μωρέως» – «Το Χρονικό των Τόκκων» – Βυζαντινά ιπποτικά μυθιστορήματα – Έμμετρες διασκευές μυθιστορημάτων, κ.ά. – Ηθικοδιδακτικά και αλληγορικά ποιήματα – Ποιήματα από τον κόσμο των φυτών και των ζώων.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σταθμοί της ελληνικής λογοτεχνίας στο 19ο αιώνα.

1. Η προετοιμασία και ο αγώνας για την ελευθερία.

Συγγραφείς: Κοραής – Χριστόπουλος – Βηλαράς – Κάλβος – Σολωμός – Μακρυγιάννης. Κείμενα: Βηλαρά (σε νέας λύρας κόρδες) – Κάλβου «Αι Ευχαί» – Σολωμού «Ύμνος εις την ελευθερίαν» (απόσπασμα) – Μακρυγιάννη Απομνημονεύματα (απόσπασμα).

3. Η ιδεολογική αντιπαράθεση στο ελεύθερο κρατίδιο

Συγγραφείς: Α. και Π. Σούτσος – Α. Παράσχος – Λασκαράτος – Βαλαωρίτης – Α.Ρ. Ραγκαβής – Ροΐδης – Το νεοελληνικό θέατρο – Α. Βλάχος. Κείμενα: Α. Σούτσου «Εις τον παλαιόν χιτώνα μου» – Βαλαωρίτη «Ο ανδριάς του Πατριάρχου Γρηγορίου του Ε΄» – Ροΐδη «Η Πάπισσα Ιωάννα» (απόσπασμα).

3. Ο εξευρωπαϊσμός και οι αναζητήσεις

Συγγραφείς: Παλαμάς – Βιζυηνός – Παπαδιαμάντης – Ψυχάρης – Καρκαβίτσας. Κείμενα: Παπαδιαμάντη «Λαμπριάτικος Ψάλτης» (προοίμιο) – Καρκαβίτσα «Ημερολόγια» (απόσπασμα).

ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΡΙΤΗ

Η σύγχρονη ελληνική λογοτεχνία

1. Η αρχή του 20ού αιώνα, οι πόλεμοι, ο μεσοπόλεμος, οι νέοι μύθοι. Συγγραφείς: Χατζόπουλος – Θεοτόκης – Ξενόπουλος – Παλαμάς – Καβάφης – Σικελιανός – Καζαντζάκης – Βάρναλης – Μυριβήλης – Κόντογλου – Θεοτοκάς. Κείμενα: Παλαμά «Οι Ακρίτες», «Ο προφήτης», (από το «Δωδεκάλογο του Γύφτου», «Ο πρόλογος» (από τη «Φλογέρα του Βασιλιά») – Καβάφη «Φιλέλλην», «Στην εκκλησία», «Ο Μανουήλ Κομνηνός», «Νέοι της Σιδώνος» (400 μ.Χ.), «Μύρης, Αλεξάνδρεια του 340 μ.Χ.», – Σικελιανού «Πνευματικό εμβατήριο», «Η Αντίσταση» – Καζαντζάκη «Ασκητική» (απόσπασμα) «Αλέξης Ζορμπάς» (απόσπασμα) – Βάρναλη «Ο ποιητής λαός», «Οι πόνοι της Παναγίας».

Συγγραφείς: Σεφέρης – Ελύτης – Ρίτσος.

Κείμενα: Σεφέρη (από το) «Μυθιστόρημα», (από το) «Τετράδιο Γυμνασμάτων», (από το) «Ημερολόγιο Καταστρώματος Β'» – Ελύτη (από το) «Άσμα ηρωϊκό και πένθιμο για τον χαμένο ανθυπολοχαγό της Αλβανίας», (από το) «Άξιον εστί» – Ρίτσου (από το) «Επιτάφιο», (από τη συλλογή «Αγρύπνια») «Η Ρωμιοσύνη».

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

1η ΕΝΟΤΗΤΑ – ΦΥΣΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I. Γεωγραφική θέση, έκταση και όρια Ελλάδος.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ II. Φυσικά Γεωγραφικά Διαμερίσματα.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ III. Γένεση και εξέλιξη του Ελλαδικού Χώρου.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV. Κάθετος Διαμελισμός.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ V. Οριζόντιος Διαμελισμός
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI. Ενδογενή φαινόμενα.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII. Εξωγενή φαινόμενα.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII. Θερμομεταλλικές και Ιαματικές Πηγές.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX. Σπήλαια.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ X. Κλιματογραφία Ελλάδος.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ XI. Επιφανειακά Νερά.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ XII. Υπόγειο Υδατικό Δυναμικό.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIII. Βασικά στοιχεία Βιογεωγραφίας Ελλάδος.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIV. Ορυκτά και Μεταλλεύματα.

2η ΕΝΟΤΗΤΑ – ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I. Βασικά στοιχεία Χαρτογραφίας και Τοπογραφίας.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ II. Έλληνες Γεωγράφοι και Χαρτογράφοι.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ III. Τύποι Χαρτών και Μέθοδοι Χαρτογράφησης.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV. Κατηγορίες Χαρτών.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ V. Προσανατολισμός – Ωριαίες Άτρακτοι.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI. Ανάγνωση Χαρτών.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Μέρος Πρώτο: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΟ

Έννοια του Δικαίου
Πηγές του Δικαίου
Διαίρεση του Δικαίου
Φορείς του Δικαίου

Μέρος Δεύτερο: ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ Ε.Ο.Τ. (ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ)

Τουριστικά γραφεία
Ξεναγοί
Ξενοδοχεία
Ξενοδόχοι
Ίδρυση και λειτουργία κέντρων παραθερισμού γυμνιστών.

Μέρος Τρίτο: ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Αρχαιότητες
Εισαγωγή και εξαγωγή αρχαίων
Ανασκαφές
Προστασία των αρχαίων
Αναστήλωση των αρχαίων και ιστορικών μνημείων του κράτους.
Ειδική κατηγορία οικοδομημάτων και έργων τέχνης.

Μέρος Τέταρτο: ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Σύμβαση εργασίας
Προϋποθέσεις για το κύρος της σύμβασης εργασίας
Δικαιώματα εργαζομένων
Λύση της εργασιακής σύμβασης
Συλλογικές συμβάσεις εργασίας και Διαιτητικές αποφάσεις – Συνδικαλισμός.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΟΛΟΓΙΑ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

1. Εισαγωγικά – Τρόπος μελέτης.
2. Θρησκειολογία – Μυθολογία και οι άλλες επιστήμες – η ύλη που θα διδαχθεί, προσαρμοσμένη στις ανάγκες του ξεναγού.
3. Μέθοδος μελέτης των θρησκειών – όρια μεταξύ θρησκείας και επιστήμης – Θεωρίες για την καταγωγή των θρησκειών και η ταξινόμησή τους.

Οι θεωρίες και τα προβλήματα εφαρμογής τους στην Αρχαία Ελληνική Θρησκεία:

4. Φετιχισμός
5. Φυσιοκρατικές θεωρίες – Προγονολατρείας
6. Ανιμισμός και άλλες συγγενείς θεωρίες
7. Τοτεμισμός
8. Μαγεία

Αρχαία Ελληνική Θρησκεία

9. Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της Αρχαίας Ελληνικής θρησκείας σε σύγκριση με άλλες σύγχρονες και νεότερες θρησκείες.
10. Μινωική και Μυκηναϊκή θρησκεία
11. Θεοί (Εστία, Δήμητρα και Κόρη)
12. Θεοί (Ζεύς, Ήρα, Απόλλων)
13. Θεοί (Αθηνά, Αφροδίτη, Άρτεμις)
14. Θεοί (Ποσειδών, Ερμής, Ήφαιστος, Άρης)
15. Χθόνιοι
16. Ήρωες (Ηρακλής – Αχιλλεύς)
17. Άλλοι ήρωες
18. Η θυσία (Ομηρική – Κλασική, Θυσίες Ολυμπίων Θεών, χθονίων και ηρώων).
19. Θρησκευτικές απαγορεύσεις
20. Οι έννοιες: ιερός και όσιος – καθαρτικές τελετές
21. Τα Μαντεία και η Μαντική
22. Ιερείς
23. Διόνυσος
24. Ορφικοί – Πυθαγόρειοι
25. Ελευσίνια Μυστήρια
26. Άλλα Μυστήρια και θρησκευτικές τελετές μύησης
27. Τελετές γάμου και γέννησης
28. Θάνατος – νεκρικές τελετές
29. Αττικές γιορτές
30. Αττικές γιορτές
31. Αττικές γιορτές
32. Γιορτές άλλων πόλεων
33. Αθλητικές γιορτές
34. Μύθοι και λαϊκές παραδόσεις
35. Είδη μύθων και οι λειτουργίες τους
36. Μύθοι και τελετουργίες
37. Μύθοι της Δημιουργίας
38. Ανάλυση των Μυθολογικών κύκλων
39. Ανάλυση των Μυθολογικών κύκλων
40. Ανάλυση των Μυθολογικών κύκλων

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Ιστορική ανασκόπηση της επιστήμης της οικολογίας. Η ανάπτυξη της επιστήμης του περιβάλλοντος. Σύγκληση των δύο επιστημών προς κοινό στόχο τις τελευταίες δεκαετίες. Η σύγχρονη περιβαλλοντική κρίση σε τοπική και παγκόσμια κλίμακα. Συμπτώματα, αίτια, και προσπάθειες αντιμετώπισής τους. Βασικές αρχές της οικολογίας. Η έννοια του πληθυσμού, της βιοκοινότητας και του οικοσυστήματος. Διαφορές και ομοιότητες μεταξύ φυσικών και ανθρωπογενών οικοσυστημάτων. Ποικιλότης και η σχέση της με τη σταθερότητα συστημάτων.

Το Ελληνικό περιβάλλον και η προστασία του. Κύρια γνωρίσματα της Ελληνικής φύσης και προστασία της. Εθνικοί Δρυμοί, Αισθητικά

Δάση, Μνημεία της Φύσης και Υγροβιότοποι ως προστατευόμενες φυσικές περιοχές της Ελλάδος. Κύρια στοιχεία της Ελληνικής φύσης και Νομικό πλαίσιο προστασίας τους.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΥΛΗ

ΕΝΟΤΗΤΑ 1η–2η

Η Ανθρωπολογία ως πεδίο γνώσης. Θεωρία, ερμηνεία, επιστήμη. Η ανθρωπολογική έννοια του πολιτισμού. Η ιδεολογική αντίληψη του πολιτισμικού. Πολιτισμικοί κώδικες.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3η

Σχέσεις πολιτισμικού και κοινωνικού συστήματος. Κοινωνική ταυτότητα και κοινωνικές ομάδες. Τα πολιτισμικά στοιχεία, η σταθερότητά τους και η εξάπλωσή τους. Τα όρια ανάμεσα στο κοινωνικό και πολιτισμικό.

ΕΝΟΤΗΤΑ 4η

Σχέσεις οικονομικού και κοινωνικής δομής. Η διακίνηση των υλικών αγαθών. Η θεωρία της ανταλλαγής και η φύση των ανταλλασσομένων αγαθών. Ο Marcel Mauss και το Δώρο (προσφορά και αντιπροσφορά). Παραδείγματα.

ΕΝΟΤΗΤΑ 5η

Η συγγένεια ως σύστημα κοινωνικής οργάνωσης και ως βιολογικό γεγονός. Αιματική συγγένεια και αγχιστεία (ορολογιά, καταγωγή, συσσωματώσεις, γαμηλιότητα, εγκατάσταση στο γάμο, μορφές οικογένειας. Σχέσεις μεταξύ των γενεών και των φύλων (κληρονομία, διαδοχή). Παραδείγματα.

ΕΝΟΤΗΤΑ 6η

Μίστη και γνώση

ΕΝΟΤΗΤΑ 7η

Κοινωνική δομή και καλλιτεχνική δημιουργία. Πολιτισμικός δημιουργός και πολιτισμικό προϊόν.

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΞΕΝΑΓΗΣΗΣ

Εισαγωγή

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΞΕΝΑΓΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ιστορική αναδρομή περί ξεναγών και ελληνικής τουριστικής αγοράς.

Α' Προετοιμασία του νέου ξεναγού για την είσοδό του στο επάγγελμα:

1. Θεωρητική κατάρτιση
2. Οργάνωση αρχείου, βιβλιοθήκης και υπόλοιπου εξοπλισμού.
3. Ο ξεναγός ως επαγγελματίας:

α. Νομοθετικές ρυθμίσεις
β. Καθήκοντα, υποχρεώσεις, και δικαιώματα ξεναγού
γ. Συνδικαλιστικοί φορείς
δ. Τρόποι διασύνδεσης για εξεύρεση εργασίας
ε. Σχέσεις ξεναγού με εργοδότη – τουρίστα – συνεργάτες

Β' Προετοιμασία ξεναγού για συγκεκριμένη εργασία.

Γ' Πρώτη επαφή με τον τουρίστα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Α' Γενικές οδηγίες

Κατηγορίες εργασίας και μεθοδολογία για τη διεξαγωγή τους στο μεταφορικό μέσον – στον αρχαιολογικό χώρο ή Μουσείο – μετά την επιμέρους ξενάγηση.

1. Το πριβέ
2. Το γκρουπ

Β' Ειδικές οδηγίες

Το πλέγμα περιηγήσεων της ελληνικής τουριστικής αγοράς – Διαχρονική εξέλιξη και προοπτικές.

1. Χερσαίες περιηγήσεις.
2. Θαλάσσιες περιηγήσεις (κρουαζιέρες).
3. Περιηγήσεις ιδιαίτερων απαιτήσεων.

Γ' Πρακτικά παραδείγματα

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ
Η ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΞΕΝΑΓΟΥ

Α' Απαραίτητα προσόντα και εξέλιξη ξεναγού.

Β' Πηγές πληροφόρησης και ενημέρωσης.

Γ' Η βιβλιοθήκη του ξεναγού: βασική και ειδική βιβλιογραφία.

Επίλογος

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΟΡΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Μουσική πρωτόγονων λαών. Χαρακτηριστικά γνωρίσματα της αρχαίας ελληνικής μουσικής, πηγές από τις οποίες αντλούμε πληροφορίες για τη μουσική αυτή, τα λείψανα της αρχαίς ελληνικής μουσικής στα μουσικά όργανα και τους χορούς.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Ιστορική εξέλιξη της Βυζαντινής Μουσικής, στα χαρακτηριστικά της γνωρίσματα, στις σχέσεις της με την αρχαία ελληνική μουσική καθώς και με τη νεότερη. Αναφορά στο δημοτικό τραγούδι που σφράγισε με την παρουσία του τα χρόνια που αναφέρεται η ενότητα αυτή.

ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Οι δύο ενότητες αυτές είναι προτιμότερο να αποτελέσουν μια ενότητα με δύο περιόδους: (α) Από την απελευθέρωση της Ελλάδας και τη δημιουργία του νέου ελληνικού κράτους μέχρι τις αρχές του 1900 και (β) Από τις αρχές του 1900 που δημιουργείται η εθνική μουσική σχολή μέχρι σήμερα. Οι προσπάθειες από τους τότε κυβερνήτες της Ελλάδας με τις μπάντες και τους μελοδραματικούς θιάσους να εισαγάγουν την πολυφωνική μουσική της δύσης. Η δημιουργία της νεοελληνικής μουσικής σχολής, με το Μανώλη Καλομοίρη, και η Επτανησιακή Σχολή, η Οπερέττα και το λαϊκό τραγούδι (Αθηναϊκή καντάδα) και το σύγχρονο ρεμπέτικο. Τέλος, αναφορά στα μουσικά όργανα και στους χορούς.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Ημέρες εκδρομών 55

Ο χρόνος πραγματοποίησης των εκδρομών γίνεται μετά από πρόταση των αρμόδιων καθηγητών, σύμφωνα με τη διδαχθείσα ύλη.

ΑΤΤΙΚΗ – ΝΗΣΙΑ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ – ΕΥΒΟΙΑ

Αθήνα (Ακρόπολις, Αγορά, Κεραμεικός, Ολυμπιείο, Δαφνί, Καισαριανή, Ομορφοκκλησιά).

Βραυρώνα, Θορικός, Σούνιο, Ραμνούς, Μαραθώνας, Ελευσίνα, Αμφιαράειο, Αίγινα, Χαλκίδα, Ερέτρια.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Κόρινθος, Περαχώρα, Ίσθμια, Σικυών, Νεμέα, Μυκήνες, Άργος, Λέρνα, Τίρυνς, Επίδαυρος, Ναύπλιο, Μεγαλόπολη, Τεγέα, Σπάρτη, Μυστράς, Μονεμβασία, Γερολιμένας, Γεράκι, Καλαμάτα, Μεθώνη, Πύλος, Φιγαλεία, Ολυμπία.

Β.Δ. ΕΛΛΑΔΑ – ΝΗΣΙΑ ΙΟΝΙΟΥ

Ρίο, Ναύπακτος, Θέρμο, Άρτα, Νικόπολις, Νεκρομαντείο Κασσώπη, Γιάννενα, Δωδώνη, Κέρκυρα.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Νέα Αγχίαλος, Δημητριάδα, Αμπελάκια, Βόλος, Σέσκλο, Δίμηνι, Πήλιο, Μετέωρα.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

Θήβα, Ορχομενός, Γλας, Λιβαδειά, Δελφοί, Γαλαξείδι, Όσιος Λουκάς, Θερμοπύλες.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ – ΘΡΑΚΗ

Θεσ/νίκη, Πέλλα, Βέροια, Βεργίνα, Λευκάδια, Δίον, Καστοριά, Αμφί-

πολις, Καβάλα, Φίλιπποι, Θάσος, Κομοτηνή.

ΚΡΗΤΗ
Χανιά, Ρέθυμνο, Ηράκλειο, Φαιστός, Γόρτυς, Μάλια, Άγ. Νικόλαος, Ιεράπετρα, Σητεία, Ζάκρος, Γουρνιά, Κρίτσα.

ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ
Μύκονος, Δήλος, Κως, Ρόδος, Σαντορίνη.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 7 Φεβρουαρίου 1986

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.
Κ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ